

SA CABRETA

Vol dir que açò era una dona que tenia tres filles. També tenia un hort a on hi havia verdura de tota casta.

Un dia, quan sa mare se va resoldre de fer es dinar, se va trobar sense gens de julivert. Va cridar sa filla major i li va dir:

- Mira, vés-te'n a s'hort a dur-me un poc de julivert; i frissa, que l'he de mester tot d'una.

Ella se'n va deng-deng cap a s'hort; i quan arriba, veu una cabra que, espipellada va, espipellada ve, se menjava es julivert. Quan ella ho veu, li diu:

- Cabreta, què fas aquí?

I ella contesta:

-Me menj es julivert.

-I per què te'l menges?

I ella, amb una veu molt fonda que feia por, va contestar:

Perquè som sa cabra encabridada,

amb sa pell reveixinada,

amb es peus, aguts, aguts;

tots quants ne són vinguts,

a tots me'ls he beguts.

I ara te beuré a tu. Nyam!

I se la va passar amb un glop, tota sencera.

Sa mare, qui frissava prou, perquè el necessitava prest, an es julivert, quan va veure que sa filla major s'estorbava tant a tornar, cridà sa filla segona i li va dir:

-Ja pots córrer cap a s'hort deveres, a veure com és que sa teva germana està tant estona a dur-me es julivert.

Ella se n'hi va, i per aumon va afinar sa germana, però sí sa cabra qui escapçava es julivert amb ses dentetes, i just que la veu ja diu:

-Cabreta, què fas aquí?

-Me menj es julivert -respon ella.

-I per què te'l menges?

Perquè som sa cabra encabridada,

amb sa pell reveixinada,

amb es peus, aguts, aguts;

tots quants ne són vinguts,

a tots me'ls he beguts.

I ara te beuré a tu. Nyam!

I també, d'un glop, se la va enviar.

Quan sa mare va veure que cap de ses dues compareixia, se va pensar que s'havien entretingudes o embadocades per no res, i va cridar sa petita perquè anàs a corrents a cercar-les, i que li duguessin prest es julivert.

Ell què me'n direu? Sa petita hi va anar i li va passar lo mateix. Just que arriba, fa sa mateixa pregunta a sa cabreta, i aquesta bada sa boca, pega sota i d'un glop se la va passar dins sa butza.

Sa mare no sabia què pensar quan va veure que totes s'estorbaven tant a tornar; per fi va cridar sa moixeta i li va dir:

-Moixeta, ja pots córrer a veure si trobes ses meves filles que som enviades a s'hort a cercar julivert; no vénguis que no tornin totes.

I sa moixeta, mèu-mèu, ja és partida cap a s'horta veure si else trobaria; però així que arriba, lo primer que va veure va esser sa cabra, i també li diu:

-Cabreta, què fas aquí?

I ella contesta:

-Me menj es julivert.

-I per què te'l menges?

Perquè som sa cabra encabridada,

amb sa pell reveixinada,

amb es peus, aguts, aguts;

tots quants ne són vinguts,

a tots me'ls he beguts.

I ara te beuré a tu. Nyam!

Pega sota i també se la va beure sencera; però quan ella fou dins sa panxa de sa cabra, se posa a rascar amb ses ungles amb tota sa força; i sa cabreta, bons bels, i ella vengà rascar fins que li va foradar sa pell, i ella i ses tres germanes juntes van sortir i deveres se'n van anar ben alegres cap a ca seva.